

Ξένε, ποιος είσαι, που χωρίς

καμώματα και μάγια
μαγεύεις; Κοίτα! όπου πατάς άχραντα βγαίνουν βάγια!
Σε βλέπει, και τη δόξα σου, Μεσσία, ποιος δεν κηρήττει;
Γιατί σκορπάς τη μυστικήν αυγή του αποσπερίτη;
Γιατί καθείς που σ' απαντάει, ξεχνάει τη Γη, και θέλει
να σέρνεται απ' τα χείλη σου που στάζουν θείο μέλι:
Δε φοβερίζει ο Λόγος σου, μήτε η ματιά σου καίει· [\(περισσότερα...\)](#)